

Slávnosť Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi B

Všetko, čo povedal Pán, splníme a poslušne zachováme. (Ex 24,7)

Prvé čítanie

Kniha Exodus 24,3-8

Mojžiš prišiel a rozpovedal ľudu všetky Pánove slová a ustanovenia. A ľud odpovedal jedným hlasom: "Všetko, čo povedal Pán, splníme." Potom Mojžiš všetky Pánove slová napísal. Ráno vstal a na úpätí vrchu postavil oltár a dvanásť kameňov – pamätníkov pre dvanásť kmeňov Izraela. Potom poslal izraelských mládencov, aby obetovali zápalné obety a aby ako pokojné obety priniesli Pánovi mladé býčky. Mojžiš vzal polovicu krvi a naliať ju do obetnej misky. Druhú polovicu vylial na oltár. Potom vzal knihu zmluvy a čítal ju nahlas ľudu; a ľud vravel: "Všetko, čo povedal Pán, splníme a poslušne zachováme!" Potom vzal Mojžiš krv, pokropil ňou ľud a povedal: "Hľa, toto je krv zmluvy, ktorú Pán uzavrel s vami podľa všetkých týchto slov."

Druhé čítanie

List Hebrejom 9,11-15

Bratia a sestry, keď prišiel Kristus, ako Veľkňaz budúcich darov, prešiel cez väčší a dokonalejší Stánok, ktorý nie je urobený ľudskou rukou, a teda nie je z tohto stvoreného sveta, a raz navždy vošiel do Svätyne, a to nie s krvou kozliat a teliat, ale so svojou vlastnou krvou, a tak nám získal večné vykúpenie. Keď už samo pokropenie krvou z kozliat a býkov a popol z jalovice posväčuje poškrvrnených a robí ich telesne čistými, o čo viac krv Krista, ktorý skrze večného Ducha seba samého priniesol Bohu ako obetu bez poškrvny, očistí nám svedomie od mŕtvych skutkov, aby sme mohli slúžiť živému Bohu! A preto on je Prostredníkom Novej zmluvy. Svojou smrťou zadosťčinil za hriechy spáchané za prvej Zmluvy, aby všetci, čo sú povolani, dostali prisľúbené dedičstvo.

Evanjelium

Marek 14,12-16.22-26

V prvý deň Sviatkov nekvasených chlebov, keď zabíjali veľkonočného baránka, učeníci povedali Ježišovi: "Kde ti máme pripraviť veľkonočnú večeru?"

Poslal dvoch zo svojich učeníkov a povedal im: "Pôjdete do mesta. Tam vás stretne človek, ktorý bude niesť džbán vody. Choďte za ním a pánovi domu, do ktorého vojde, povedzte: Učiteľ sa pýta: Kde je sieň, v ktorej môžem jesť so svojimi učeníkmi veľkonočného baránka? On vám ukáže veľkú miestnosť, prestretú a pripravenú. Tam pre nás pripravte večeru."

Učeníci teda šli: Keď prišli do mesta, našli všetko tak, ako im povedal, a pripravili veľkonočného baránka.

A keď jedli, Ježiš vzal chlieb dobrorečil, lámal ho, dával im a povedal: "Vezmite, toto je moje telo." Potom vzal kalich, vzdával vdaky, dal im ho a všetci z neho pili. Povedal im: "Toto je moja krv, ktorá sa vylieva za všetkých. Je to krv novej zmluvy. Veru, hovorím vám: už nebudem piť z plodu viniča až do dňa, keď ho budem piť nový v Božom kráľovstve."

Zaspievali chválospev a vyšli na Olivovú horu.

Na zamyslenie

Vo sviatok Božieho Tela si Cirkev pripomína ustanovenie Eucharistie pri poslednej večeri. To, čo Cirkev slávi počas celého roka sa stáva dnes stredobodom tohto sviatku: Premenenie chleba a vína na Telo a Krv Krista. Eucharistia je sviatosť, ktorej význam ďaleko viac prekračuje iba to viditeľné.

Pre mnohých je toto tajomstvo nezrozumiteľné (stalo sa ním), nemajú k nemu žiaden vzťah (už nie). Otázka je možno naliehavejšia ako pri iných pravdách viery: čo sa tu vlastne deje? Čo to má s mojím životom spoločné?

Začiatky siahajú do sviatku Pascha, ktorý pripomína koniec utláčania a vyslobodenie Izraela. Pripomína ten veľký Boží čin, ktorý je stredobodom židovskej viery. Pri poslednom sviatku, ktorý oslavuje Ježiš pred svojou smrťou so svojimi priateľmi, majú zvláštnu úlohu chlieb a víno. Chlieb, symbol každodennosti, námahy a ľudskej práce, symbol toho, čo nás nasycuje a z čoho žijeme. Víno, symbol sviatku a radosti, symbol toho, čo nás zabáva a čo dokáže uhasiť náš životný smäd. Teraz sa stavajú tento chlieb a toto víno časťou udalosti, ktorú sprítomňujeme pri každej svätej omši a v dnešný sviatok výnimočným spôsobom: Kristus nám ponúka, chce nás neustále obdarúvať svojou prítomnosťou v každodennom chlebe. Nejde len o chlieb a víno samo osebe, ale o skúsenosť "Communio-společenstvo" s Kristom samým. Ide o skúsenosť, ako chce byť skutočnosť Božia jedno s človekom až do poslednej bunky jeho tela. Je tu viditeľný ešte jeden aspekt našej viery: Kristus chce byť pri nás v jednoduchom chlebe a v normálnom víne; ten, ktorý sám seba nazval "ja-som-pri-vás". Ten "ja-som-pri-vás" sa dáva vždy nanovo, aby sme sa aj my rozdávali jeden pre druhého. Eucharistia – dar pre náš život, ktorý chce dokázať, aby sme si uvedomili, že aj každodennosť môže byť miestom stretnutia s Bohom. V mnohých veciach ... Boh ...

Na mnohých miestach sa dnes nesie Kristovo Telo v slávnostnej procesii ulicami, prechádza naším svetom, v ktorom žijeme a pracujeme. Prítomnosť Kristovho Tela v našom svete chce dnes urobiť prítomnosť Božiu v našej každodennosti vyslovene viditeľnou a pripomenúť nám, že aj svet sa dá zmeniť, tak ako sa chlieb premení na Telo Kristovo. Svet môže byť iný, pretože chce v ňom bývať Boh a tak všetko, čo nás stretáva, môže byť obrazom jeho spásonosnej prítomnosti. V premenenom chlebe na našich uliciach vidíme, ako sa Božie človečenstvo dotýka celého stvorenia. Božia spása prenikne všade, nič nevynímajúc. A takto opäť – vo všetkých veciach ... Boh.